

Tendenserne bør sige os noget om, hvor vi skal sætte ind med forebyggelse. Når der er klare mønstre, som viser, at nogle befolkningsgrupper er overrepræsenteret i selvmordsstatistikkerne, fortæller det os noget om disse gruppers livsvilkår, krisehåndtering osv.

Uanset et generelt fald må vi altså sige, at antallet er for højt. Som SF skriver i bemærkningerne, er det jo tankevækkende, at der dør flere af selvmord, end der dræbes i trafikken. For at gøre det helt konkret dør der dagligt to medborgere, fordi deres liv er så miserabelt, at de ikke ser anden udvej end at tage deres eget liv.

Under SR-regeringen fik vi sammen med satspuljepartierne igangsat en handlingsplan, som skulle være 10-årig. Nu er pengene, som fulgte med, ved at være brugt, og den referencegruppe, som fulgte planen, har regeringen besluttet at nedlægge i indeværende år.

Jeg har været inde på det i korte bemærkninger, men jeg skal ærligt indrømme, at ministerens udtalelser til Jyllands-Posten i dag ryster mig, fordi de vidner om, at ministeren har misforstået referencegruppens opgave. Det er nemlig ikke sådan, som ministeren siger det til Jyllands-Posten, at referencegruppen skulle komme med anbefalinger. Næh, referencegruppen skulle virkeliggøre de mange, omkring 100 anbefalinger, som Sundhedsstyrelsen allerede havde fremlagt.

Af diskussionen i dag er det allerede fremgået, at det ikke er alle anbefalinger, som er gennemført, og det virker ikke, som om regeringen har overvejet, hvilke af de tilbageværende der skal gennemføres. Vi har ikke fået noget argument for, hvorfor de ikke skulle gennemføres, og der er derfor al mulig grund til, at vi fra Folketingets side tager debatten op og spørger: Hvad nu? Regeringen har vel ikke tænkt sig at lade selvmord som samfundsproblem gå i glemmebogen? Det tror jeg ikke, og jeg fornemmer også, at der er en fælles interesse i at bekæmpe problemet. Men så kunne man bare ønske sig, at vi også kunne være fælles om at vedtage bl.a. dette beslutningsforslag.

Socialdemokraterne synes, det er åbenlyst oplagt at tage diskussionen med udgangspunkt i de anbefalinger, som Sundhedsstyrelsen kom med, og se på: Hvor langt er vi nået? Hvad er det, der mangler? Hvordan kommer vi videre? I forbindelse med den indsats skal vi kun beklage, at det organ, som kan lave den tværfaglige opfølgning, er lige nøjagtig det organ, som socialministeren frisk og frejdigt nedlægger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Sandy Brinck i, at det virker, som om der er en fælles interesse for at gøre den bedst tænkelige indsats på netop dette område, men så er spørgsmålet selvfølgelig: Hvordan gør vi det?

Kl. 12.20

Det fremgår forholdsvis klart, at fru Sandy Brinck mener, at det skal ske ved at fortsætte referencegruppens arbejde ud over den 5-årige bevilling, der blev aftalt mellem satspuljepartierne, men som jo udløber nu. Samtlige satspuljepartier er ansvarlige for udløbet, og derfor kan det på det kraftigste undre mig, at fru Sandy Brinck kan stå her og sige, at arbejdet skulle sandelig være fortsat, når fru Sandy Brinck ikke fremførte det synspunkt under de relevante forhandlinger om satspuljeaftalen forrige år. Hvad har ændret sig siden?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, det ville være helt oplagt, hvis socialministeren op til de kommende satspuljeforhandlinger sagde: Nu hører pengene op, vi er nået så og så langt, der mangler det og det for at opfylde handlingsplanen, og der er brug for så og så mange penge. Så kunne vi have taget diskussionen derudfra. Men jeg synes altså ikke, den konstruktive ånd ligger i ministerens afvisning af, at referencegruppens skal eksistere videre.

Som jeg sagde tidligere i en kort bemærkning, synes jeg faktisk, det er fornuftigt – ja, oven i købet dybt sagligt – at vurdere, hvor langt referencegruppens arbejde med at forankre og skabe den tværfaglige overbygning er nået. Vi kan høre på ministerens eget svar, at det arbejde er man ikke færdig med, ministeren siger selv, at det er den opgave, som venter, og så er det bare, jeg ikke kan få logikken til at hænge sammen. Hvorfor nedlægger man det organ, som skal varetage den opgave?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil fortsat vende mig mod den retorik, hvor man siger, at man nedlægger den. Skal vi ikke blive enige om, at dens arbejde slutter, fordi vi i fællesskab lavede en 5-årig aftale, der udløber nu, og fordi fru Sandy Brinck ikke tog emnet op under de forhandlinger, der gik forud for det?